

var saa selvfølgelig, at han slet ikke vilde have nævnt det, hvis man ikke havde givet Anledning dertil under Forhandlingerne. Da nu Stillingen er den, at „Social-Demokraten“ tidligere har taget Afstand fra disse Udtalelser, og en socialdemokratisk Rigsdagsmand har taget Afstand derfra, medens Ministeriets Parti og Ministeriet selv har sluttet sig til den højtærede Forsvarsministers Udtalelser, som paa Vælgermøderne vare saa slemme, kunde det være rart at se, om det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghjerg) vil stille et Forslag om et Tillidsvotum til den højtærede Minister. Det var mere paa sin Plads end at fare op og bede andre Medlemmer — selv om det var en Højremand, han særlig mente at kunne fare løs paa — om at stille Forslag om et Mistillidsvotum.

Borghjerg: Den højtærede Formand har forbudt at komme ind paa en almindelig Militærdebat. Den højtærede Formand forhindrede imidlertid ikke det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) i at omtale den militære Ordning. Jeg maa da maaske faa Lov til at sige, at det er en ret bekendt Sag i Landet og vel ogsaa her i Tinget, at det radikale Venstre og Socialdemokraterne have forskellige Anskuelser om Militærvæsenet. Der er ingen Grund for os til ved denne Lejlighed, hvor det aldeles ikke drejer sig om Militærvæsenets Ordning, men om den militære Retspleje og den militære Straffelov, at drage dette Spørgsmaal ind. Med Hensyn til Militærvæsenets Ordning have de to Partier forskellige Standpunkter, men det er vist alle bekendt og maa vist ogsaa være det ærede Medlem bekendt, at der er ogsaa noget, vi stadig have været enige om, og det er Kravene om en alvorlig Nedsettelse af Militærudgifterne og om Nedlæggelse af alt, hvad der hedder Fæstningsvæsen her i Danmark. Desværre fik vi ved sidste Valg ikke Flertal til at gennemføre det, vi vare enige om.

For os er der altsaa ingen Grund til at stille Forslag om Mistillidsvotum, særlig, da vi have Grund til at være fuldt tilfredse med det Svar, vi fik fra den højtærede Forsvarsminister, der endnu i Dag yderligere har understreget, at han vil forberede en almindelig Revision af den militære Retspleje og den militære Straffelov, og dernæst, at han saa hurtigt som muligt vil søge gennemført to gennemgribende Reformers, som det ærede Medlem

fra Ringkøbing (J. C. Christensen) og hans Parti for blot to Aar siden stemte imod, da vi stillede Forslag derom. Nej, skal der stilles Forslag om Mistillidsvotum, maa det være fra det ærede Medlems Side — over, at Ministeren nu lover at gennemføre noget, som det ærede Medlem bekæmpede for to Aar siden — eller fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen), der har den Opfattelse af Odense-Affæren, at faar den Lov til at passere, have vi et Anarki, der vil hindre Hæren i at opfylde dens Opgave i Henhold til Grundlovens § 89 overfor det, det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds kaldte indre Fjender. Der er derfor Grund for Højre til at stille Forslag om Mistillidsvotum. Hvis der hverken stilles saadanne Forslag fra dem eller fra det ærede Medlem fra Ringkøbing, maa man betragte det som en utvetydig Tilkendegivelse af, at den højtærede Ministers Optræden i denne Sag og hans Løfter have vundet almindelig Billigelse her i Tinget og sikkert ogsaa ville vinde det i den offentlige Mening her i Landet.

J. C. Christensen: Naar det ærede Medlem siger, at den højtærede Minister nu stiller Forslag om Ting, som vi bekæmpede for to Aar siden, saa forholder dette sig ikke rigtigt. Man kan blot se Forhandlingerne den Gang efter. Jeg erklærede mig, ligesom den højtærede Minister nu, for at være en Tilhænger af en almindelig Revision af den militære Retspleje; men jeg kunde ikke føre det igennem lige saa lidt som det ærede Ministerium, de Herrer have selv alle sammen Aaret i Forvejen erklæret, at det maatte vente, indtil man fik Forarbejderne gjort.

Nej, jeg kunde ikke finde paa at stille Forslag om Mistillidsvotum til en Minister, som paa loyal Maade gennemfører alle de Love, jeg har arbejdet paa at faa kongelig Stadfæstelse paa. Det gør han, og han føjer endvidere til, at han vil pleje og udvikle Hæren. Den Tale, som for øvrigt Ministeren ikke har ført, men som ellers føres, om, at naar en Gang de Herrer blive Flertal, ville de lave det hele om, den gør ikke saa stærkt Indtryk paa mig; thi det vilde være lidt underligt, om de Herrer, naar de fik bygget alt, hvad der skal bygges paa Søbefæstningen og rundt omkring, i Smaalandsøhavet o. s. v., og naar de fik Hæren skabt, som Loven kræver, saa straks vilde rive det ned. Det tror jeg ikke meget paa. Men kommer den Dag, da de skulle blive Flertal —